

Mina przeciwgąsienicowa M6/M6A1/M6A2

Mina M6 wraz w pojemniku transportowym

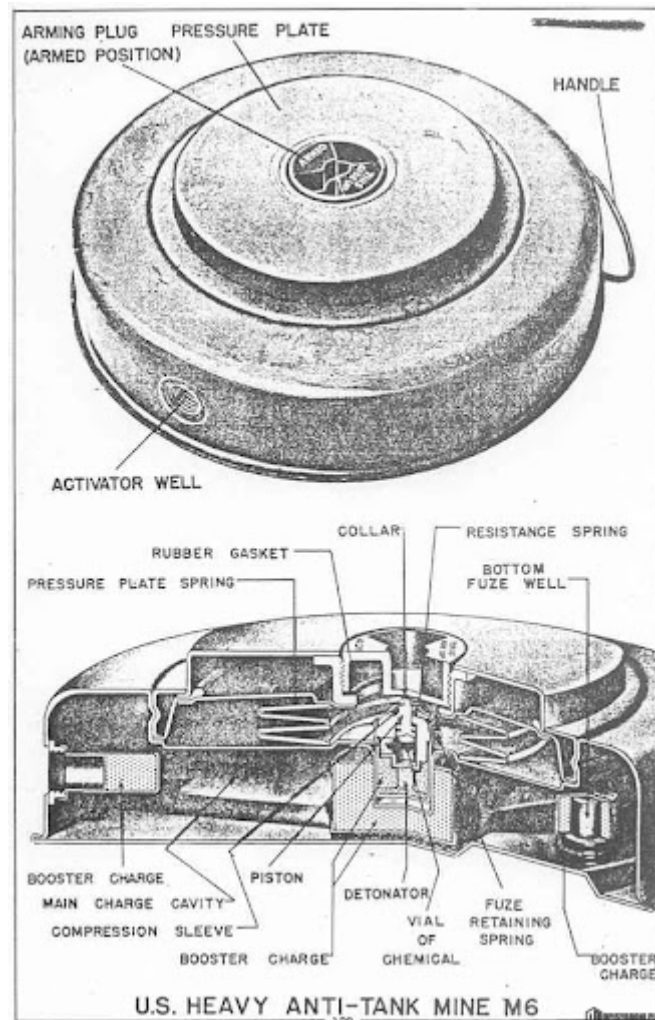
Autor – zdjęcia: Dawid Kałka

Muzeum Techniki Wojskowej GRYF
ul. ppłk. Ryszarda Lubowiedzkiego 2
84-242 Dąbrówka

Rodzina min przeciwgąsienicowych (czytaj przeciwpancernych)

rodziny M6 (M6, M6A1 oraz M6A2) była produkowana w Stanach Zjednoczonych od maja 1944 roku do końca maja 1945 roku.

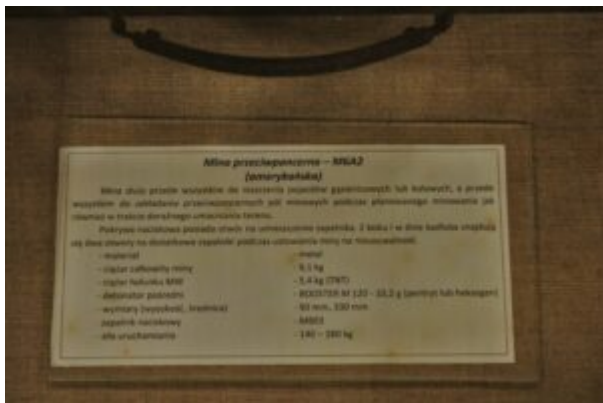
Historia konstrukcji

Pierwsze prace nad miną przeciwgąsienicową typu M6 rozpoczęto w 1943 roku, po odbytej przez US Army kampanii w Afryce Północnej. Pierwsze doświadczenia bojowe wykazały, że znajdująca się wówczas na wyposażeniu US Army mina przeciwgąsienicowa typu M1, która była wypełniona masą 2700/2750 g TNT (trotylu), miała często poważne trudności z niszczeniem gąsienic cięższych niemieckich czołgów, takich jak Panzerkampfwagen VI „Tiger” Ausf. H. Dodatkowo minę typu M1 trapiły nie do końca skuteczne używane zapalniki naciskowe, które często zawodziły. Dlatego po zapoznaniu się z konstrukcją niemieckich min Tellermine 35 oraz nowszej

Tellermine 42, które zawierały po 5500 g materiału wybuchowego, doprowadziło do powstania nowej miny, która pozbyła się większości usterek, została oznaczona jako T6E1. Po przeprowadzeniu prób poligonowych, w maju 1944 roku rozpoczęto jej produkcję seryjną pod oznaczeniem M6, co nastąpiło we wrześniu 1945 roku.

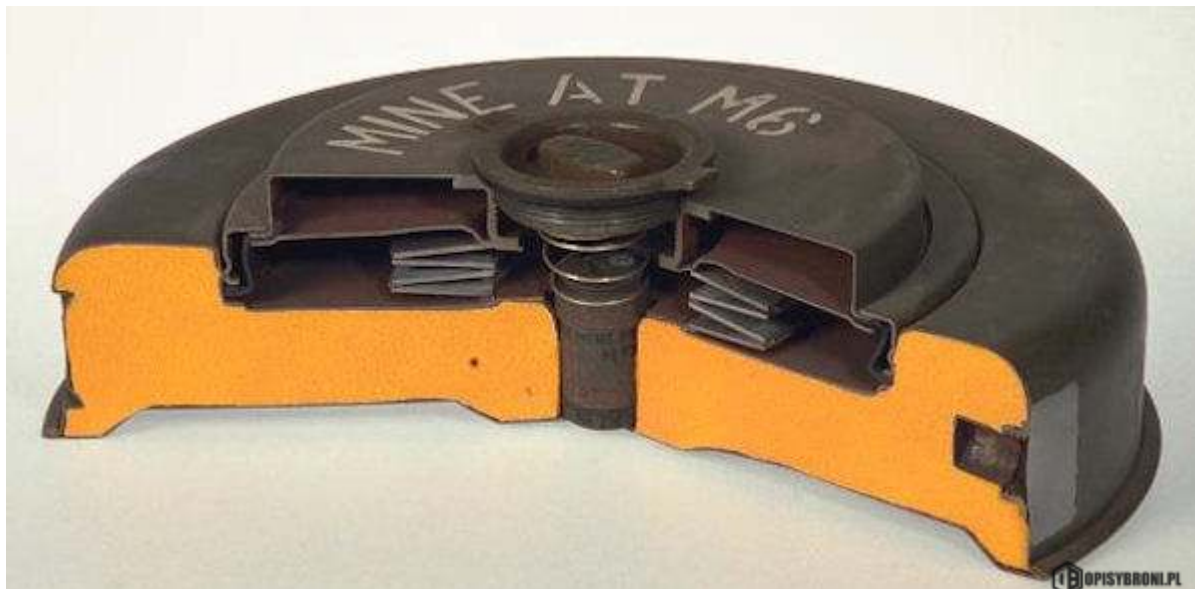

Mina M6A2 z pojemnikiem transportowym

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

REKON 2024 – Centrum Szkolenia Wojsk Inżynieryjnych i Chemicznych im. gen. Jakuba Jasińskiego

Mina M6 ma korpus z blachy stalowej zawierający 5,5 kg trotylu (TNT). W centralnej części miny znajduje się gniazdo głównego zapalnika, nad gniazdem płyta naciskowa – w centralnym punkcie płyty dociskowej znajduje się gniazdo uzbrajania zapalnika, które posiada małą dźwignię z trzema ustawieniami – Uzbrojony, Niebezpieczny i bezpieczny (rozbrojony). Miny były malowane na kolor oliwkowy. W wersjach M6 i M6A1 był to zapalnik chemiczny, w wersji M6A2 zastosowano zapalnik mechaniczny M603 powodujący eksplozję pod naciskiem 138-184 kg. Dodatkowo w korpusie znajdują się dwa gniazda zapalników. Mogą być w nie wkręcone zapalniki o działaniu naciągowym utrudniające rozbrowienie miny lub przekształcające ją w minę nieusuwalną, albo zapalnik elektryczny, dzięki któremu mina może być odpalona ręcznie, z odległości. Mina jest zazwyczaj pomalowana na kolor oliwkowozielony.

Przekrój

Mina M6 jest wyposażona w dwa dodatkowe gniazda zapalników z boku i na spodzie, aby umożliwić montaż urządzeń przeciwmanipulacyjnych. Warianty M6 i M6A1 były wyposażone w zapalniki chemiczne typu M600 i M601, późniejszy M6A2 używał zapalnika mechanicznego typu M603. Myny znajdują się na wyposażeniu wojsk Angoli, na Cyprze, w Korei Południowej, Libanie, Rwandzie, Tajlandii, Saharze Zachodniej, chociaż mogły to być w rzeczywistości miny M15, które zostały tylko błędnie zidentyfikowane.

Podstawowe dane techniczne

Mina M6A2 w pojemniku transportowym

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Wrocław, Arsenał – Muzeum Militariów

- Zapalnik – mechaniczny, naciskowy
- Masa – łączna 9,2 kg
- Wysokość – korpus 82 mm
- Średnica – korpus 330 mm
- Materiał korpusu – stal (tłoczona blacha)
- Materiał wybuchowy – trotyl o masie 5,5 kg

Bibliografia

1. https://en.wikipedia.org/wiki/M6_mine